

Poučení z krizového – tentokráte libanonského – vývoje

litterate.cz/pouceni-z-krizoveho-tentokrate-libanonskeho-vyvoje

Klára Samková

8 března, 2023

Vážený přítel, je toho na mne v poslední době opravdu mnoho, a tak jsem si dovolila si dovolit čtyři dny dovolené, a to v Libanonu. Sama jsem netušila, co vše mi to může přinést. Nové pohledy – nové výhledy. Za pár hodin zvedám krovky, nyní vás ještě zdravím z Bejrútu a dovoluji si předestřít pár osobních postřehů. Za doplňky, názory, poučení a polemiku budu velmi vděčna – neboť o tom to je, jak se dočtete...

Dnes mám za sebou poslední den v zemi, kde její dnešní průser nám ukazuje, kde bude náš zítřejší průser... Kdo milujete dystopie vzhůru do Libanonu, nebudete zklamáni. Já vím, že poznat za čtyři dny pobytu problém země je nesmysl, ale dívám se na svět holčičíma očima a pozoruji věci, které se v průvodcích obvykle nedočtete. (Výjimkou jsou Faktopisy Danytravel, ale ty taky píše žena...) Tak jsem se snažila zjistit, proč se to tady tak rozesralo a hlavně proč to tady tak totálně rozesraný zůstává. Protože vězte, že vojska OSN jsou zde stále, zátarasy na silnicích vždy připravené, zásobní klubka ostnatého drátu do každé rodiny a vůbec si nedovedu představit, že by se ta nemovitost spoušť (a to nejen v Bejrútu) dala kdy opravit... Elektrina vypadává stále – bohužel wifi taky, takže s ukládáním na web je problém, ale snad to stihnu. V tomto odkazuji na četné vtipy o naší mládeži, poukazující na fakt, že v ukrajinských zákopech nejde wifi. Ve skutečnosti to je doopravdy nepříjemný. Až do teď jsem si neuvědomila, jak jsem na síti závislá – minimálně tím, že si spoustu věcí průběžně ověřuji. Jo. A taky v Libanonu fakticky neexistuje pouliční osvětlení a nesvíí se v silničních tunelech, kterých je ve velkoryse pojatém Bejrútu docela dost, takže si laskavě zkuste představit, že projíždíte neosvětlenou Blankou, kde všichni pro jistotu blikají, jelikož je tma jak ve pérdeli, pana hrábě... Jasněže jsou tady kšefty... ještě že ty Čínany tak nějak globálně

máme, protože jinak by pomalu nebylo co prodávat. Dnes jsem byla na starém trhu v Sidonu (tvl – Sidon!!!) a s hrůzou vzpomínala na bazary v Isfahánu či Šírázu, v Tunisku, Istanbulu či kdekoliv jinde. S hrůzou ovšem ve směru k Libanonu. Místní produkce prakticky neexistuje... z turistů pár opravdu minizájezdů (cca 10, max 15 lidí) a to všeobecně cestovatelských šílenců japonské národnosti a jeden zájezd italských důchodců, kteří evidentně již v Itálii a širém okolí viděli už viděli úplně všechno, tak se vydali do exotiky... Poprvé v životě se vracím z cest bez dárků pro přátele a kamarády, protože prostě nebylo co koupit. Poprvé jsem místní měnu vracela zpět v místní směnárně, neb mi je známo, že kdekoliv jinde je neuplatnitelná. (I v to Íránu jsem měla ty pakly bankovek za co utratit...)

Jak již řečeno, poptávala jsem se, co mne síly stačily, abych tomu přišla na kloub. Zde je pár mých lehce chaotických připomínek, které si dovoluji předestřít k vaší vlastní úvaze:

ZAPRVÉ jsem došla k závěru, že svět se již pohnul ve své ose a že dávno neplatí, že „nepřítel mého nepřítele je mým přítelem.“ Strávila jsem nemálo času tím, že jsem se snažila pochopit „kdo-kde-s kým – kdy a v čem“. I mapičky spojenectví jsem si kreslila a zjistila jsem, že to nejsem schopna rozplést a evidentně v tom nejsem sama. Šílenou komplikací je mezinárodně-vnitrostátní postavení Sýrie, kdy tímto Asadovi **gratuluji**, že se z toho dosud nezbláznil, a to bez ohledu na všechny jeho další ne/kvality. Protože jednak tam má Amíky, kteří tvrdě hájí vlastní zájmy. Dále tam hrají svou naprosto nezanedbatelnou úlohu Rusové, na severu se mu snaží šlohnout kus země Turci, Kurdové jsou kapitola (velmi smutná, dlužno říci, protože na ty se vykašlali už úplně všichni) sama o sobě, do toho vlají vlajky Hizballáhu a potulují se zbytky ISIS. Pokud jsem na něco zapomněla, pls o odpuštění a kdyby se v tom vyznal někdo víc než já (což zase není takový umění), prosím o dovzdělání. Nikdo mi tady nebyl schopen rozumně vysvětlit, co vlastně Sýrie v Libanonu chce – jen prej aby nebyl. Čím tak vadí jsem se taky nedozvěděla, pouze zkazky starého zbrojnoše o Velké Arabské Jednotě... trouchu out of

date, řekla bych... Zjistila jsem tedy, že spojení se vytváří nikoliv mezi jednotlivými subjekty, ale ad hoc dle momentálních zájmů jednotlivých subjektů, kterých samo o sobě je chaotická množina průběžně se amébovitě měnící, ale v některé věci jsou si dva subjekty spojenci, v jiné protivníci až do krve. Nemyslím si, že by se v tom dalo vyznat a především v tom naprosto nelze udržet žádnou loajalitu, respektive elementární důvěru. Takže se všichni navzájem drží pod krkem, aby náhodou někdo něco, ovšem tím pádem nikdo nic... Totální štronzo na vždy... **POUČENÍ Z KRIZOVÉHO VÝVOJE Č. 1:** je nutno si zvolit své strategické nepřátele a těm zůstat věren, a to i ve věcech, kdy by to eventuálně mohlo pro vás vypadat výhodně se s ním kamarádit. K „přehodnocení“ vztahů může dojít pouze následkem významné a oficiálně a zvnějšku viditelné „změny poměrů“. Jinak ani prd.

ZADRUHÉ: Naprosto zásadní je loajalita lidí k vlastní zemi. Pokud lidé nemají k zemi vztah, nevybudujete ani prd. O čemž by naše Sudety mohly vyprávět... V Libanonu na místo vztahu Libanonců k Libanonu se zasítovala zvláštní struktura korupčně-rodinně-politicko-věroučných vztahů, kdy rozhodné je, na kterém výplatním seznamu jste, případně nejste. Něco jako „společný zájem“, případně sprosté právní slovo „veřejné statky“ neexistují. **POUČENÍ Z KRIZOVÉHO VÝVOJE Č. 2:** Partikulární „společné zájmy“ jsou zhoubou skutečných společných zájmů. Více partikulárních společných zájmů se v jeden společný nepromění. Ten se musí budovat „zdola“, od začátku a opravdu ve všech partikulárních zájmových skupinách současně – a vědomě. Pokud bych mohla připodotknout ve směru k české realitě, tak považuji za nutné okamžitě zrušit jakékoliv financování politických stran, neboť způsob jejich financování je přímým tvůrcem partikulárních zájmů stran – a těm ani nic jiného nezbyvá než se takto partikulárně chovat. Po zrušení politických zahraničně financovaných „neziskovek“ (správně vlivových organizací) bych to viděla jako další obrovský legislativní úkol. Prostě lidi si musí své partaje vycrowdfundovat, to je jediná

možnost, která lidi povede k jednotě, neb jinak, jak známo, „z cizího krev neteče“ a navíc „co je doma to se počítá“. Takže státní prachy ani prd.

ZATŘETÍ: Každý, kdo se pokusí něčím zásadně pohnout, vylétí do luftu jako Hariri. A konec konců jako Ghándí. A další. **POUČENÍ Z KRIZOVÉHO VÝVOJE Č. 3:** Jediná obrana proti tomu je zavčasu a nahlas říct, že a) dotyčný si je toho vědom, b) upozorňuje předem, že ani toto vědomí jej od připravovaných skutků neodradí a v nouzi nejvyšší je (a skutečně je) připraven tuto oběť vlasti a národu podstoupit (tomu bude národ Husa a Palacha rozumět) a za c) má řadu dalších nástupců, kteří budou v jeho díle pokračovat, takže atentát je zbytečným plýtváním střelivem či výbušninami. Ve směru k české realitě konstatuji, že „zaříznutí“ korunního prince TOP09 Tomáše Hudečka knížetem + Kalouskem těmto dvěma nikdy neodpustím, protože se zachovali jako političtí idioti a dle toho jejich partaj též dopadla a dopadne. Ostatně tutéž chybu udělal papá Klaus a Zeman jak by smet. Jen nástupců (Havlem nevychovaných) Havla je jak nas...eto... momentálně jeden rozvědčický princ právě je v očekávání korunovace. Včetně Te Deum, tvl... Prostě všichni za jednoho – jeden za všechny. Na stranu jednoho muže/ženy zapomeňte...

ZAČTVRTÉ: Žial Bohu není pravda, že co vyignoruješ, to existovat přestane. Na všech mapách je tady při jižních hranicích napsáno „Palestina“. Dnes jsem byla také v Týru, díry po izraelských bombách tam jsou doposud (hned vedle antických sargofágů) ale Izrael to nebyl, jasný pane! Protože ten totiž není vůbec!! Jak chcete, u všech svatých, řešit problém, který zároveň zakážete případně řeknete, že jeho zdroj neexistuje, případně jej okamžitě označíte za tak fuuuj, že se o něm prostě bavit nebudete. V tomto směru bych doporučila Libanonu zaměnit jejich hymnu za slavný smetanovský duet Jeníčka a Mařenky „Jak tvrdošíjná dívko jsi že nechceš pravdu zvěděéééét – Jak ošemetný muž jsi ty nechci o tobě věděéééét!“ (Doporučuji ke zvážení i pro ČR). S tímto pojetím reality se nedá pracovat. Že něco

existuje se mi nemusí líbit, ale zákazy, příkazy, přejmenování a ideologická apriori rozhodnutí a onálepkování naprosto nic nevyřeší. S realitou nemusíme souhlasit, ale musíme s ní pracovat. Může se nám krutopřísně nelíbit, ale – opět – musíme s ní pracovat. Můžeme ji chtít změnit, ale nemůžeme ji ignorovat. Dá se toho dosáhnout pouze jediným způsobem: neustálou diskusí. Víte, že náš sociální mozek se vyvinul díky klevetění a neustálým sociálním interakcím? Že jen kvůli takto udržované sociální kontrole jsme začali vůbec jako druh mluvit? Nebylo by na čase této evoluční výhody využít a začít mluvit?? Spolu jako?? **POUČENÍ Z KRIZOVÉHO VÝVOJE Č. 4:** Je nutno spolu mluvit, i když se vám chce toho druhého chytout pod krkem a stisknout. (Sama mám na takové zacházení řadu kandidátů, alespoň ve svých snech, ale jak říkal již prezident Reagan – nenahraditelných jsou plné hřbitovy, pamatujte na to.) České intermezzo: žádám zdvořile organizátory demošky 11. 3., aby na ni pozvali Babiše, Okamuru, Skálu, Fialu a Pavla. Aby je pozvali na pódium a žádám osazenstvo, aby je vyslechlo a neřvalo na ně. Žádám ředitele České televize, aby Moravec moderoval OVM každých 14 dnů a těch „protilehlých“ 14 dnů (jak víte, jsem v zásadě velkým zastáncem střídavky) moderovala Bobo s Lipavskou nebo alespoň Stonjeková. Už kvůlivá tomu genderu, že jo...

No a to je, milé děti, pro dnešek vše. Letos v létě jedu do Rwandy studovat, jak si žije národ, kde jedna jeho polovina prakticky vyvraždila tu druhou. Mám takový nejasný tušení, že tuhle znalost budeme potřebovat. Hned poté zařadím na svůj cestovatelský program Venezuelu. Tam jsem se chtěla vždycky podívat kvůli stolovým horám plným úžasných endemických rostlin, ale jak tak koukám podstatně užitečnější bude se dozvědět jakým způsobem lze totálně ekonomicky rozvrátit zemi, která prakticky plave na ropě... Stay tuned, moje politické cestopisy budou rozhodně pokračovat a možná se zamyslím i nad svými výlety v minulosti již absolvovanými...